

Galata'nın tembel martısı

Alabora olmuş bir gündemin içersinden cimbızla bir konu seçmeyi başardım bugün: **23 Nisan!**

İlk temennim, başta ülkemizdeki olmak üzere dünyadaki bütün çocuk ve gençlerin çocuk ve gençlik haklarına 365 gün saygı duyulması. **Kısaca, eşitlik ve adalet fikrinin, başta yaşam hakkı olmak üzere, eğitim ve sağlık alanlarında onları geleceğe hazırlaması. Özgüvenli ve özsaygılı insanlar olarak yetişmeleri.**

Diğer temennim ise yaşam yolunda ilerlerken, içlerindeki ses onlara ne fısıldıyorsa oraya doğru gitmeleri.

Sınavlar, yasaklar, horgörülmeler, küçümsenmeler arasında bu mümkün mü diye sorabilirsiniz. Ben hâlâ bunun mümkün olduğuna inanan o kötümser iyimserlerdenim!

Her şey bir yana ülkemizde çocuk ve gençlik kitaplarına verilen önemin giderek artmakta olduğunu biliyorum.

Medyanın bu konudaki **'muğlak'** desteğini görmekse **'muğlak'** bir sevinç veriyor insana. İşin aslı **Milliyet Gazetesi**'nin yıllar öncesine dayanan bu konudaki öncülüğünü zaten biliyoruz; Vatançocuk, İyi Kitap gibi dergilerin ise daha çok desteklenmesi gerekiyor.

Kaldı ki bu işi bir ömür törpüsü gibi görmeyip yaşam felsefesi haline getiren çok önemli yayınevlerimiz var. Büyük yayınevlerinin çocuk bölümleri kuruluyor ve bu alanın ne kadar önemli bir sektör olduğu ortaya çıkıyor. Bir de **Günışığı Kitaplığı** gibi 15 yıldan beri bu işi salt çocuk ve gençlik alanında sürdürme cesaretini üstlenmiş yayınevlerimiz var. İnatla, özenle ve sabırla devam ediyorlar.

Geçtiğimiz günlerde yayıncılık dalında son derece önemli bir ödül de aldılar. **Mehmet Fuat Yayıncılık Ödülü**'nü.

Bu ödülü ve geride kalan 15 yılı kutladığımız buluşmanın hemen arkasından yayınevinin son kitabı olan **Galata'nın Tembel Martısı**'nı okudum.

Usta yazar ve çizer Behiç Ak'ın **'Gülümseten Öyküler'** serisindeki son kitabını.

Çevreci, yaşamı, kenti, doğayı kucaklayan, hayvanları bağrımıza basmamızın önemini vurgulayan bu seride ben en çok **'Aladdin'in Geveze Su Boruları'**nı sevmiştim.

Ama **'Galata'nın Tembel Martısı'**, tarihin restorasyonu, ehabil kuşları, dünyanın en kötümser iyimserleri (!), güvercinler, internet, belediye, çok konuşan ve genelde boş konuşan büyükler, **56 model Şevroleli Oktay Bey** ve uçmayı yeniden öğrenen **şişko martı Murteza**'nın matrak serüvenleriyle çevrili farklı bir masal.

Her şeye rağmen bizler istersek **'her şeyin yolunda gidebileceğinin'** mesajını veren günümüze dair insancıl, içten bir öykü. Sanırım içinde birçoğumuzun yersiz kaygıları, insana özgü takıntıları da mevcut!

Bazı yerlerde gerçekten koptum. Hele sürekli cep telefonundaki mesajlardan gözünü ayıramayan, karşısındakine göz ucuyla bakan, ardından büyülenmiş gibi tekrar cep telefonunun o küçük ekranına kilitlenen Engin Bey'le karşılaşınca makaraları koyuverdim...

Bir diğeri de teknoloji takıntılı Emre'ydi. **'O bir internet delisiydi. Bu yolla binlerce arkadaş edinmişti. Afrika'dan Amerika'ya, hiç tanımadığı insanlarla saatlerce yazışabilme becerisi vardı onda. Hiç tanışma ihtimali olmayan insanlarla küsüp, barışabilirdi.'**

'Galata'nın Tembel Martısı' Murteza 23 Nisan için bahane olsun. Yeryüzündeki bütün çocuklar hak ettikleri hayatları bulsun. Onların hayatlarını zindana çevirmeyelim, o hayatların karabasanlara bulaşmasına gücümüz yettiğince engel olalım.

Peki ya biz büyükler?

Basit. İçimizdeki çocuğun ölmesine hiç izin vermeyelim. Şişko mişko, Tembel Martı Murteza gibi yeniden uçmayı deneyelim!